

i bio je bolno svjestan koliko mu gumba nedostaje. - Ja sam čarobnjak - produži Gandalf. - Ja sam za vas čuo, ako vi niste za mene, ali možda ste čuli za mog dobrog bratića Radagasta koji prebiva nedaleko od južne granice Mrkodola?

- Jesam, i mislim da nije loš za jednog čarobnjaka. Viđam ga od vremena do vremena - reče Beorn. - E pa, sad znam tko ste, ili bar tko kažete da ste. A što želite?

- Da vam pravo kažem, ostali smo bez prtljage i umalo da nismo zalutali, hitno nam je potrebna pomoć, ili barem savjet. Mogu vam reći da smo prilično loše prošli s goblinima u gorju.

- S goblinima? - priupita ljudskara nešto manje osorno. - O-ho, imali ste dakle neprilika s njima, je li? A što ste uopće išli k njima?

- Nismo mi htjeli imati s njima posla. Zaskočili su nas noću na prijevoju preko kojeg smo morali prijeći, a krenuli smo bili sa zapadnih strana u ove krajeve... to vam je duga priča.

- Onda će biti bolje da uđete unutra pa da mi ispričate nešto od toga, ako vam ne treba za to čitav dan - reče čovjek i povede ih kroz tamna vrata što su vodila iz dvorišta u kuću.

Idući za njim, obreli su se u prostranom predvorju, s ognjištem u sredini. Iako je bilo ljeto, gorjela je vatra i dim se dizao do pocrnjelih greda tražeći izlaz kroz otvor na krovu. Prošli su kroz to mračno predvorje osvijetljeno samo vatrom i rupom u krovu, pa su kroz druga, manja vrata stupili na neku vrstu verande poduprtu drvenim stupovima istesanim od klada. Gledala je na jug i bila još topla i puna svjetla od sunca na zalasku, što je padalo ukoso na nju i prosipalo zlatan sjaj na perivoj obrastao cvijećem koje je dopiralo do samih stuba.

Tu su sjeli na drvene klupe i Gandalf je razvezao svoju priču dok je Bilbo klatio nogama i promatrao cvijeće u vrtu pitajući se kako li se zovu pojedini cvjetovi, jer pola njih nije nikad prije vidio.

- Prelazio sam preko gorja s nekolicinom prijatelja... - započne čarobnjak.

- S nekolicinom? Ja ovdje vidim samo jednoga, i još k tome prilično sitnog - pripomene Beorn.

- Pa, da vam pravo kažem, nisam vas htio uznemirivati cijelim našim društvom dok ne vidim da niste možda zauzeti. Pozvat ću ih, ako dopuštate?

- Hajde, pozovite ih!

Tada Gandalf dugo i prodorno zazviždi i začas se Thorin i Dori pojače iza ugla kuće na vrtnoj stazi i stanu pred njih klanjajući se do zemlje.

- Htjeli ste da kažete, vidim, s nekolicinom ili trojicom! - reče Beorn. - Ali ovo vam nisu hobiti nego patuljci!